

KARABÜK'TE NELER OLDU?

“2008 yılının Nisan ayı günleri olmalıydı. Karabük'te yayınlanmakta olan Tay adlı dergi ekibi içinde yer alan Halil Nihat Yıldız ve Hüseyin Özmen beni arayarak görüşmek istediklerini söylediler. Ankara'daydılar... Kızılay'da buluştuk.

Karabük'te Haziran ayı sonunda yapacakları bir kültür sanat etkinliği için yazar ve şairlerden oluşan bir grubu Karabük'e getirmem ve etkinlikte yer almam istendi.

Halil Nihat Yıldız, aynı zamanda Karabüklü, çok sevdiğim işçi-şair İbrahim Yıldız'ın da oğlu idi.

Karabük'te oldukça zor koşullarda bir sanat dergisi çıkarıyorlardı; zaman zaman ben de öykü ve yazılarımla kendilerine destek olmaya çalışıyordum.

Karabük'te 1979-1996 yılları arasında tam 17 yıl genel cerrahi uzmanı olarak görev yapmış, birçok sosyal etkinlikte de yer almıştım.

Geceli gündüzlü çok zor koşullarda cerrahlık yaparken, bir yandan da bu fabrika kenti emekçilerinin yaşamına insanca bir şeyler katma uğraşında idim... Sözgelimi, doksanlı yılların başında Türk Tabipleri Birliği Karabük Temsilcisi olarak sendikasız sigortasız işçilerin çalıştırıldığı özel demir çekme haddanelerine işyeri hekimi atanmasına, iş sağlığı ilkelerinin yaşama geçirilmesine uğraşıyordum. SSK Hastanesi'nde acil hastaların zamanında tedavi edilebilmesi, gereken disiplinli çalışmanın, temizliğin sağlanabilmesi için merkezi yatıştan geceli gündüzlü hastane denetimlerine, bilgisayar eşgüdümüne kadar birçok görevi yürütmek zorundaydım... Aynı zamanda çeşitli dernek ve spor kulüplerinin de yönetiminde bulunuyordum.

Karabük'ten 1996 yılında ayrılarak Bursa'ya göçmüş, daha sonra da iki kez söyleşi ve kitap imzası için, birçok kez de futbolcu kardeşlerimle hamsi partisi yapmak, maça kızı atmak için gitmişim. Hiçbir gidişimde Karabük'ün halkı benden sıcacık sevgisini esirgememişti.

Karabük'ten gelen arkadaşlar ve çevremdeki yazar ve şairlerle görüşerek bir grup edebiyatçının 27-28-29 Haziran tarihleri arasında Karabük'te olabilmeleri için gerekli iletişim sağlandı, önerdiğim yazar ve şairlerle sözbirliğine varıldı. Kültür ve sanat festivaline katılacak yazar ve şairler arasında Romanya'dan Türkolog Prof. Dr. Nevzat Yusuf Sarıgöl, Metin Turan, Latife Tekin, Haydar Ergülen, Vecdi Çıracıoğlu, Onur Caymaz, Alper Akçam olacaktı...

Halil Nihat Yıldız'ın verdiği bilgiye göre Karabük Belediyesi yapılacak edebiyat içerikli etkinliğe deste vermekte idi. Yurtdışından da edebiyatçı getirebileceğimiz söylenmişti, ancak bunun fazla parasal bir kaynak gerektirmemesi isteniyordu. Bu nedenle de Metin Turan aracılığıyla ve KIBATEK (Kıbrıs Balkanlar Avrasya Türk Edebiyat Kurumu) etkinlikleri sırasında tanıdığım Nevzat Sarıgöl'ü önermişim. Nevzat Bey iyi Türkçe konuşmaktaydı ve ayrıca bir çevirmene gereksinimi yoktu...

Halil Nihat Yıldız'la ve Hüseyin Özmen'le yaptığımız görüşmelerden etkinliğin tamamen Karabük Belediyesi'nin düzenlediği bir etkinlik olduğu, bizim dışımızda da kimi medyatik şarkıcıların, oyuncuların da çağrılı bulduklarına ilişkin bir bilgi almamışım.

Daha sonra da ayrıntılı bir görüşme yapamadık. Zaman zaman Karabük etkinliği için ilişki kurduğum bazı edebiyatçı arkadaşlar beni arayarak Karabükle bir iletişim kopukluğu olduğunu, program ve ayrıntılarla ilgili bilgi alamadıklarını bildiriyorlardı.

Ben de Ardahan'da 20/21/22 Haziran tarihleri arasında gerçekleştirdiğimiz 4. Dursun Akçam Kültür ve Sanat Günleri nedeniyle oldukça yoğun bir dönem içinde idim.

Arayan arkadaşlara Halil Nihat Yıldız ve Hüseyin Özmen'in telefonlarını veriyordum.

24 Haziran 2008 günü Ardahan'dan döndüm. Ardahan'da neredeyse tek başıma gerçekleştirdiğim 4. Dursun Akçam Kültür Sanat Günleri nedeniyle epeyce yorgun idim. Dönüş günü, Latife Tekin aradı; 26 Haziran Perşembe günü Ankara'ya geleceğini, Mahmut Temizyürek'te kalacağını ve Karabük'e benimle birlikte gitmek istediğini söyledi. Ben de önerisini uygun bulduğumu, sevdiğimi bildirdim. Daha önce de Bursa'daki bir etkinlikte birlikte olmuşuk. Sevdiğim bir yazardır; yapıtlarıyla ilgili olarak Karnaval ve Türk Romanı adlı yapıtımda ayrıntılı bir çözümlene çalışması yapmışım. Özellikle Sevgili Arsız Ölüm, Berci Kristin Çöp Masalları ve Buzdan Kılıçlar adlı yapıtlarının edebiyatımız içinde önemli bir yeri olduğu inancındayım.

25 Haziran 2008 Çarşamba günü, Karabük'te yapılacağı bildirilen kitap imzası için zamanında yetiştirebilmek amacıyla bir grup kitabımı paketleyerek Yurtiçi Kargo Çukurambar Şubesi'nden Karabük'e postaladım. Kargo ücreti olan 18 YTL'yi de kendim ödedim. İlgili belgeye ulaşılabilir.

Aynı gün Karabükle yaptığım görüşme sonucu, Nevzat Sarıgöl'ün vize sorununu çözemediği için gelemeyeceğini öğrendim. Haydar Ergülen'in de kız kardeşinin ameliyatı nedeniyle etkinliğe katılamayacağını söylediler. Metin Turan da bir süredir tedavi olduğu akut lumbalji nedeniyle gelemeyeceğini bildirmişti...

26 Haziran akşamı yakınımında oturan Mahmut Temizyürek'in evine gittim. Mahmut'un ailesi ve Latife ile birlikte bir süre konuştuk, bu arada televizyonda oynanmakta olan Avrupa Kupası maçını da izledik...

Ertesi gün, kendi otomobilimle, Mahmut'un oğlu Diyar, ben ve Latife, Karabük'e doğru yola çıktık.

Önce Safranbolu'ya uğrayıp adımıza yer ayrılmış olan Uz otele yerleştik. Daha sonra Karabük Belediyesi'ne ait bir araçla Karabük'e geçtik.

Karabük'te ilk kez gördüğüm "Kültür Sanat ve Sanayi Festivali"nin basılı programında edebiyatçılara çok az bir yer ayrılmış olduğunu, Yıldız Tilbe'den Cüneyt Arkın'a, Latif Doğan'dan Ankaralı Namık'a kadar birçok sanatçının çağrılılar listesinde bulunduğunu öğrendim. Karabük'ün ortasında da mehter takımı gösteri yapıyordu.

Karabük Merkezi'nde, Belediye binasının karşısında, Hürriyet Caddesi'nde hazırlanan bir yerde, trafiğe kapatılmış cadde üzerinde, açık havada konuşacaktık.

Konuşmaya başlamadan önce Halil Nihat Yıldız'a Latife Tekin'in ertesi gün Bodrum'da olmak istediğini, kendisine dönüş için yardımcı olmasını istedim. Halil Nihat "Uçakla gönderirsek bize bir şey kalmaz; dergi zaten zor durumda" gibi şeyler söyledi. Latife Tekin için o gece İstanbul'a otobüsle gidebilmesi için bilet sağlandı.

Konuşma saatimiz geldiğinde Latife Tekin ve Vecdi Çıracıoğlu ile birlikte hazırlanmış yere çıktık. Karşımızdaki sandalyelerde birkaç Karabüklü sanatçı ile edebiyatla ilişkisi olmayan, rastlantı sonucu oradan geçmekte olan üç beş kişi oturuyorlardı. Bir edebiyat toplantısını izlemeye hazır bir dinleyici topluluğu yoktu karşımızda...

Konuşma başlamadan önce de çeşitli satış noktaları arasında, çevrede kurulmuş kitapçı tezgâhlarını dolaşmışım. Çağrılı hiçbir yazarın kitabı getirilmemiş, yeterli bir ön hazırlık yapılmamıştı. Yalnızca benim gönderdiğim kitaplar, Karabüklü dostum Ahmet Akgün'ün Ofis K'ya ait tezgâhında sergileniyordu.

Konuşmaya ben başladım. Konuşumuz yazarlar hakkında kısa bilgiler verdim, Karabük'teki bildiğim yaşamla sanat ve edebiyat konusunu işleyen bir giriş yaptım. Latife Tekin ilk tur konuşmasında çevre duyarlılığı üzerine bazı şeyler söyledi.

Daha sonra Vecdi Çıracıoğlu konuştu. Vecdi, öğrenciliği sırasında işçi olarak çalışmış, daha sonra da sanayi sektöründe yıllarca mühendislik yapmıştı.

İkinci kez söz aldığımda, bir yazar olarak Karabük'e bakışımı anlatmaya çalıştım, Gidenler Gelenlerdi adlı kitabımdan Karabüklü saat ustası ve radyocu Ali Rıza Toker'e adadığım "Zamanını Yitirmiş Saat" adlı öyküden bir parça okudum.

Latife Tekin de yine çevre üzerine yönelik bir konuşma yapmaya başladı. Tekin, konuşmasını bir süre olağan bir şekilde sürdürdükten sonra, AKP'nin adını da vererek "aşâğılık" sözcüğünü kullandığı, ses tonu epeyce hiddetli bir söyleme geçti. Bu sırada önceleri daha geride otururken öne geçmiş beyaz gömleli ve kravatlı bir kişi ayağa kalkarak Latife Tekin'i yüksek sesle uyardı. Küfür etmeye hakkı olmadığını söyledi. Onun ses tonu da oldukça öfkeli idi. Sonradan Belediye Başkanı olduğunu öğrendiğimiz bu kişi ile Latife arasında televizyonlardan da izlediğimiz karşılıklı bağırışmalar yaşandı. Başkan kürsüye doğru yaklaşırken mikrofonun da kapatılmasını istedi. Şaşırmıştık... Karşımda oturan Karabüklü sanatçı dostlarımızın büyük bir şaşkınlık ve üzüntü içinde, ne yapacaklarını bilemez bir durumda olduklarını görüyordum.

Tartışmalar sonucu benim de girişimim ile Latife Tekin kürsüden indi.

Çevredekilerden Latife'yi oradan uzaklaştırmalarını istedim. Belediye Başkanı'nın "benim paramla..." gibi sözler söylediğinin, çoğul kiple bizleri de olayın içine kattığının ayrımında idim. Ancak, Latife'ye katılır, aynı biçimde bağırırsam olayların daha da büyüyeceğini anlıyordum. Ayrıca, Latif ile birlikte tavır alıp oradan ayrılmamız durumunda geride kalan ve bizlerin çağrılması için aracı olan Karabüklü aydınların da zor durumda kalacakları ortada idi. Bu arada on on beş kişilik bir grup da Belediye Başkanı'nın yanında yer almış, kürsüye doğru bağırırmaya başlamışlardı. Bu gruptan birilerinin daha sonra Onur Caymaz'a "senin boynunu kırarız" dediklerini öğrendik.

Yıllarca Karabük'te çalışmış bir hekim olarak olayların büyümesini önlemek için çaba göstermem gerektiği inancında idim.

Masada kalan Vecdi Çıdacioğlu da, bizi dinleyen az sayıdaki Karabüklü sanatçı dostlarımız da donup kalmış gibiydi... Belediye Başkanı'nın kapattığı mikrofonu

açtırarak yatıştırıcı bir şeyler söylemeye çalıştım. Bir süre sonra bağrıışmalar kesildi, herkes yerine oturdu.

Aynı akşam Safranbolu'da bir araya geldik. Herkes kendince yorumluyordu olayı. Latife Tekin ise sürekli olarak bir yerlerle görüşüyordu. Olay basına yansımış, internetten yankılar gelmeye başlamıştı. Latife Tekin kendisine alınmış otobüs biletini geri vererek başka bir firmadan biletini aldı ve Safranbolu'dan Onur Caymaz ve nişanlısı ile birlikte ayrıldı.

Vecdi Çıracıoğlu ile aramızda yaptığımız görüşmede ertesı gün yapılacak şiirle ilgili etkinliğe de katılıp sonra ayrılma kararı aldık. Karabüklü dostlarımızı ve benim bilgim dışında çağrılmış şair Bedrettin Aykırı'yı yalnız bırakmamızın yanlış olacağını düşünüyorduk.

Ertesi günkü etkinlik sırasında Belediye Başkanı kürsüye çıkarak bir gün önceki davranışından ötürü üzgün olduğunu, bizlerden özür dilediğini duyurdu. Latife Tekin'i de kastederek, "O hanımefendiden de özür diliyorum" dedi.

Şiir etkinliğinin kapanışı sırasında bizler de kürsüye çağrıldık. Belediyenin hazırlamış olduğu birer küçük çantayı armağan olarak aldık. Bu çantada Karabükle ilgili bir tanıtıcı kitap, bir kalem, bir anmalık, bir küçük paket de lokum vardı.

Ayrılmadan önce Halil Nihat beni yakındaki bir pastaneye çağırdı ve elindeki 150 YTL'yi uzatarak benzin parası olarak almamı rica etti.

Ankara'ya döndüğümde depomu doldurttum. Gidiş geliş ve Karabük'teki hareketler sırasında 130 YTL'lik benzin harcamış olduğumu anladım. 18 YTL kargo ücreti vererek Karabük'e göndermiş olduğum kitaplarımın çoğunluğunu da oradan almadan dönmüşüm. 2 YTL borçlu idim beni çağırnlara... Ancak, dönüşte yalnızca baskıları bitmiş olan Yükleli Günahını Sırtına ve Karnaval ve Türk Romanı adlı kitapları almış, sayıları elliye yaklaşan diğer kitaplarımı da Karabük'te bırakmışım.

Ertesi gün, olaylar basında büyük puntolarla yer almaya başladığında ve para meselesi de gündeme girdiğinde, Halil Nihat Yıldız ve Hüseyin Özmen'i ayrı ayrı

aradım. Bu olayın giderek büyüyeceğinin anlaşıldığını, Belediye'den harcamalar için bir para almışlarsa bunun bir dökümünü yapmalarını, tüm yönetim kurulu olarak bir tutanak gibi imzalamalarını ve bir örneğini de bana göndermelerini istedim. Bugüne kadar böyle bir belge bana ulaştırılmadı.

Ancak, 1 Temmuz 2008 Salı günü gelen bir elektronik postadan Dernek Başkanı Halil Nihat Yıldız'ın görevinden istifa etmiş olduğunu öğrendim. İstifa notunda yanlış kişileri çağırmış olduğu için bu davranışı gösterdiğini bildiriyordu...

Olayla ilgili olarak kabaca söyleyeceklerim bundan ibarettir. Ayrıntılar için bilgi isteyen herkese kapımız açıktır...

Selam ve sevgilerimle...

Afişler : Karabük Belediyesi 3. Uluslararası Kültür ve Sanat Festivali programı...
(Bükreş'ten Nevzat Sarıgöl gelememiş olduğundan uluslar arası özelliği de düşmüş oluyor...)

Başkan'ın sözünü ettiği parayı kimlere vermiş olduğu bu belgeden anlaşılacaktır.